

MÓRICGÁTI újság

MÓRICGÁTI ÖNKORMÁNYZAT HÍREI, ÉS EGYÉB KÖZÉRDEKŰ OLVASNIVALÓK

Karácsonyi üzenet

Ideje, hogy emlékezzünk: karácsony nem Santa Claus, nem színes papírba csomagolt ajándék, cicomás bolti kirakat, arany, ezüst és gyémánt csillogását utánozó olcsó festék és üveg. Karácsony még csak nem is a karácsonyfa, a maga plasztikfenyővel, sziporkázó villanygyertyáival, aranyzinóron csüngő angyalaival. Mindez a valóságban nem egyéb, mint egy emlékezés, amit aprópénzre váltott föl az idő során az emberiség kalmárszellemének mindenben hasznot kereső praktikuma.

Karácsony az Úr Jézus születésének napja. Egy új világnézet, egy új filozófia elindulásának napja, mely a múlt tanaival szemben meghirdette a szeretetet, mint gyógyító, jóvá tevő, sikerre vezető és boldogságot biztosító isteni erőt.

Az igazi nagy titkot azonban maguk az írástudók se tudják: hogy évente egyszer, néhány percre; mégiscsak mindég visszatér azokhoz, akik tiszta szívvel s reménységes szeretettel várják. Nagyvárosok üres csillogásába, hegyi kunyhók tűz világította csöndjébe, börtönök sivár sötétjébe, mindenüvé, ahol csordultig telt emberi szívek megváltásra várnak. Visszatér, s a szeretet gazdag áldásával jutalmazza azokat, kik lelkükben minden megpróbáltatáson át is megőrizték a szeretet csíráját.

És még valami történik akkor, valami fontos nagy esemény: egy vesződéssel, bajjal telt esztendő véget ér. Véget ér, lezárul, befejeződik, s múlttá változik át. Vadonatúj esztendővel veszi kezdetét az újjákezdés reménységes szép ígéretével mindazok számára, akiket ezen a titokzatos estén az Úr Jézus meglátogat néhány szép, áhítatos percre.

Köröskörül a zűrzavar neonfényében tülekedő, bálványimádó világ semmit sem tud erről. Az írástudók naptára szerint, mely az emberi világrendetlenség munkaütemét igyekszik szabályozni, az úgynevezett „újesztendő” egy teljes héttel később érkezik csupán, hogy lezárja a számlakönyveket.

Márpedig az igazság az, hogy valóban új kezdetet csakis az Úr Jézus hozhat el erre a világra, azokhoz, akiket karácsony estéjén meglátogat. Mint ahogy ő veszi le a vállakról a múltak terheit, ő szárítja föl a

könnyeket, gyógyítja a sebeket, s mossa tisztára lelkünket egy új kezdet elé.

Szétszórt, vihar szaggatta nemzetem: nyissátok meg szíveteket ezen a karácsonyestén mindenütt, ahol csak vagytok. Hadd jelezzék a kicsike lángok, hogy hol mindenfelé élnek magyarok ezen a megveszekedett Földön. S hadd fonódjanak végre egybe ezek a szétszórt kis lángocskák egyetlen nagy tábortűzzé, melyet lélekkben körülállva a távolságon át is meglelhessük egymás kezét, s indulhassunk együtt, egymás szeretetében s az Úr Jézus áldásával egy karácsonyos szép újjászületés, egy valóban Új Esztendő felé!

Wass Albert: Karácsonyi üzenetek című könyvéből

MEGHÍVÓ

Tisztelettel és szeretettel meghívjuk
településünk apraját-nagyját
a már hagyományossá vált

FALUKARÁCSONYRA

2010. december 23.-án, 16³⁰ óra

a Faluháznál felállított karácsonyfához.

Fellép a Jászszentlászlói Hangász
Együttes.

TARTALOMJEGYZÉK

Karácsonyi üzenet	1. old.
Meghívó	1. old.
In memoriam Szegesdi István	2. old.
Körjegyzői tájékoztató	2. old.
Móricgáti történetek	3. old.
Egyházi hírek	3. old.
Humor	3. old.
Közérdekű közlemények.....	4. old.
Gyerekeknek.....	4. old.
Háziasszonyok rovata.....	4. old.
Köszönet	4. old.
Melléklet: Falinaptár	

Móricgáti Újság
Nyilvántartási szám: 2.2.4/277/2004
Kiadja: Községi Önkormányzat, Móricgát
Felelős kiadó: Csontos Máté
Felelős szerkesztő: Rokolya Józsefné
Szövegszerkesztés: Bozó Sándorné
Tel: 77/491-010
Készül a Móricgáti Teleházban.

IN MEMORIAM SZEGESDI ISTVÁN

Kedves Pityu Barátom!

Barátságunk akkor kezdődött, amikor te 4 évesen átjöttél a szomszédból és meglátogattál engem 7 napos koromban. A kérdésre, amit édesanyád feltett, hogy: „Hogy néz ki ez a szomszéd fiú?”, az volt a válaszod: „nem nagyon láttam, mert rongyokba volt tekerve”. /A rongy neked a pokrócot jelentette./ Ez a barátság itt kezdődött és végigkísért bennünket, míg a szörnyű sors szét nem választott.

Emlékeimben él, ahogy nyúlra, fácánra vadásztunk és közben a kutyát fogtuk a szánkó elé. Szintén élénken él emlékeimben, ahogyan szánkóztunk és csúszkáltunk gyermekkorunkban a jégen.

A korszakalkotó, első 24-es kerékpárod megérkezése neked és nekem a világot jelentette.

Te elkerültél Kiskunfélegyházára tanulónak és amikor az életkorod engedte megkaptad édesanyádéktól az első Simson Star motorkerékpárt, amit mondanom sem kell, hogy én is kipróbálhattam.

Nekem Te voltál a gyermekkori példaképem!

Néhány évig én is ugyanabba az iskolába jártam, mint te, amikor én hazakeveredtem, ekkor lett vége a gyermekkorunknak, kezdődött a felnőtté válás korszaka. Mindkettőnknek Skoda 1000 Mb-s autója volt, éjszakákba menően szereltük, hogy a Dubecékhoz el tudjunk menni a disznóvágásba.

Mind a ketten a Petőfi Tsz-ben dolgoztunk és reggelente az oldalkocsis IZS motorral dolgozni vittél. Egyszer hazafelé tartva megpróbáltad a trágyarakást megkerülni, de ez nem sikerült és én a trágyarakáson landoltam.

Elég sok helyre eljutottunk a mozi vetítés alkalmával, ami még jobban összetartott bennünket. Jártuk a tanyavilágot és vetítettük a filmeket Móricgáton, Kalmárföldön, Monostoron és Nagybugacon.

Elkövetkezett az az idő, amikor megházasodtál és gyermekek születése után a szülői házban laktatok, majd az én nősülésem után mindketten Móricgáton rendeztük be életünket.

Emlékszem az első tápbolt megnyitására és emlékszem, amikor Csepel teherautóval róttad az utat és vitted a sódert, meg ami kellett a móricgáti embereknek.

Az életünk további részében másképpen alakultak útjaink, te italboltot, vegyes boltot nyitottál, kukoricával kereskedtél, amit újból a móricgáti emberek javára fordítottál.

Életutadban a fuvarozás vissza-vissza térő dolog volt, melyben örömet lelted, ahol a helyi emberekkel elbeszélgethettél, ők elmondhatták neked gondjaikat is. Mindennapos vendég, vásárló voltam a boltodban, és amikor megkérdeztem a nejedet, hogy „a Pityu hol van?”, akkor készségesen mondta: „áruért Kecskeméten”.

Nyugodtan mondhatom, hogy az életünk munkában telt el, sem hozzám, sem másokhoz soha nem volt egy rossz szavad sem. Segítőkézséged önzetlen volt, nem a gazdagodás hajtott, hanem hogy meg tudj felelni felebarátaid elvárásainak.

A sors úgy hozta, hogy utoljára is visszatértél a kereskedelemhez és te bérelted a móricgáti Büfét.

Sajnos a szörnyű sors elszakított tőlünk, de biztos vagyok benne, hogy jómagam és a rengeteg ismerősöd, jó barátod örökké emlegetni fog és ezért úgy gondolom, hogy „MINDIG KÖZÖTTÜNK ÉLSZ PITYUKÁM!”

Köszönjük neked azt, hogy velünk voltál és adjon a Teremtő neked Örök nyugalmat!

Mindenkori igaz barátod: Matyi

KÖRJEGYZŐI TÁJÉKOZTATÓ

A Képviselő-testület 2010. november 23-án tartotta közmeghallgatással egybekötött ülését.

Napirendek között szerepelt a 2011. évre vonatkozó belső ellenőrzési terv és a 2011-2016. közötti időszakra vonatkozó stratégiai ellenőrzési terv jóváhagyása. A Képviselő-testület jövő évben a Móricgáton történő pénztári kifizetéseket és a 2011. költségvetési rendeletét fogja belső ellenőrrrel felülvizsgáltatni.

A Képviselő-testület döntött arról, hogy az iskolánál lévő szolgálati lakást bérbeadással hasznosítja.

Zárt ülés keretében elbírálásra kerültek a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíj Pályázatok, melynek keretében az önkormányzat 6 felsőoktatásban tanuló szociálisan hátrányos helyzetű fiatal részét havi 3000 Ft összegű ösztöndíjban.

A Képviselő-testület, a Körjegyzőség valamennyi dolgozója, és az Újság szerkesztői nevében Móricgát lakosainak, minden olvasónak, kellemes karácsonyi ünnepeket, és sikerekben gazdag, boldog újévet kívánok!

Kovács Tímea
körjegyző

MÓRICGÁTI TÖRTÉNETEK

Ezt a kis történetet még gyermekkoromban mesélte nekem egy, már akkor nagyon idős néni. Nem hiszem, hogy van aki emlékezne erre az esetre, már csak azért sem mert igyekeztem az itt előforduló neveket megváltoztatni. A kilencszázas évek elején még kevesen lakták ezt a tájat.

Néhány nagygazda között osztódott meg a földek java, akik nagy tanyákban laktak, istállókkal, csúrral, terjedelmes bekerített portával. Aztán sok szegény család, sok gyerekkel parányi kis házacskákban, kertecskével. Egy két kecske, malac a düledező ólban volt minden vagyonuk. A gazdáknál szolgáltak, cselédkedtek. Már a nyolc éves gyereket odaadták libapásztornak egy öltözet ruháért, meg hogy ne otthon kelljen etetni. A móríci rétek vizei akkortájt halakkal voltak teli, és mindenki úgy fogta ahogy bírta. Az egyik nagygazda fia éppen az új horgászbótját próbálta, de elkerülte a szerencse. Amikor már menni akart, egy kis mezítlábas, vele egykorúnak látszó gyerkőcke tűnt fel egy lyukas aljú kosárral, és már ment is be a nádas közé, ott ahányszor csak lerakta a kosarat, már verték is a halak. Alig győzte kidobálni őket a partra, a gazda fiú nagy ámulatára. Nem kellett sok hozzá, és már rúgta le Ő is a nadrágját, és lábalt az iszapos vízben a parasztfiú felé. Az csak szóltanul átadta neki a kosarat, és az úrfi életében először még köszönömöt is mondott. Másnap megint találkoztak és tapogatóztak, egy barátság kezdett egyre jobban elmélyülni köztük.

A gazda fiú szülei nem jó szemmel nézték ezt, de azért túrték. A szegény gyereket Palkónak hívták, a gazdagot pedig Péternek. Együtt csatangoltak az erdős partokon, Péter a Magyarok történetét mesélte Palkónak, aki nagy szemekkel szinte itta magába ezeket a tudományokat. Ő megmutatta, hogy hol fészkelnek a madarak, hogy kell fára mászni. Gyorsan elszaladt a nyár, és Péternek vissza kellett menni Kecskemétre, ahol iskolába járt. Palkó meg elment a gazdához istállófiúnak, mert az apja korán meghalt, így édesanyjával nagyon szűkösen éltek. Péter apja volt ez a gazda, aki igen meg volt elégedve a gyerekkel. Csendes, megbízható fiú volt, nem volt olyan feladat amit ne végezett volna el hiánytalanul. Jött az ős, majd a tél. A móricgáti táj a hó alatt pihent. Pali egyik napon rosszul lett az istállóban, és a gazda haza küldte pihenni. Másnap nem jött, sőt utána sem. A kétségbeesett édesanyja jött, hogy a fia nagyon lázas, és nem akar gyógyulni. Megint eltelt néhány nap és a gazda befogta a szánkót, majd kihajtott az állomásra hazahozni a Péter fiát, aki karácsonyi szünetre jött haza. Jó volt itthon lenni, üdvözölte a kedvenc Bundás kutyát, körbejárta a nagy tanyát, benézett az istállóba ahol a kérődző marha állomány bámult vissza rá.

Megnézte a lovakat. De valami fontos volt még, amit már hetek óta várt, újra találkozni a Palkó barátjával. Édesanyám! Én most átmegyek a Palkóhoz! Jól van fiam, menj, de vidd ezt a pár almát neki, mert nagyon beteg. Összeszorult szívvel lépett be a kis alacsony konyhaajtón, ott a konyhában már meg is látta a kis barátját, aki vastagon betakarva egy falócán feküdt. Palkó édesanyja kiment az udvarra, talán hogy egyedül maradhassanak a fiúk.

Pali kinyújtotta sovány kis kezét a takaró alól, és Péter meghatottan megszorította. Észrevette hogy mennyire forró. Beszélgettek, főleg Péter mesélt, hogy mi van a városban, meg miket tanultak. Megmutatta az új gyöngyháznyelű bicskáját, amit most kapott az apjától ajándékba. Palkó csodálattal nézte a szép zsebkést, ilyenről Ő még csak nem is álmodhatott. Péter meg csak mondta, és mondta az élményeit. Egyszer csak észrevette, hogy Palkó elaludt. Így hát csendesen becsukta maga mögött a rozoga ajtót, és szomorúan hazaballagott. Másnap mikor fölkel az édesanyja valahogy olyan szóltanul pakolta a reggelit az asztalra. Mi a baj édesanyám, de szomorúnak tetszik ma lenni.. Hát ma éjjel meghalt a Palkó... Péter csak ült meggörnyedve a konyhaasztal mellett, és potyogtak a könnyei. Két nap múlva el is temették a szegény fiút. Hullott a hó, és már csak egyedül Péter várakozott a kis temetőben. Hallgatta a károgó varjúkat, akik ott tanyáztak az akácfák tetején. Elővette zsebkendőjét majd az új bicskáját gondosan beletekerve megindult a friss sir felé. Ott letérdelt és csak úgy, kezével kis gödröt ásott a puha hantokon, belerakta a bebugyolált gyöngyháznyelű új bicskát, majd ráhúzta a földet megint. Sírás markolászta a kiszáradt torkát. Tekintetével még utoljára átölelte az egyszerű kis fakeresztet, és lassan hazaindult, néhány károgó varjú követte fönt a magasban.

Nagy Endre

EGYHÁZI HÍREK

Ünnepi református istentiszteletek:

2010. dec. 25. /szombat/: 9 óra: Úrvacsorás istentisztelet a gyermekek műsorával.

2011. január 2. /vasárnap/ 9 óra: Újévi istentisztelet.

Ünnepi katolikus szentmisék

December 24.-én, szenteste /péntek/: 17³⁰ órakor pásztorjáték, 18 órakor ünnepi szentmise.

December 25.-én /szombat /: 11 órakor karácsonyi ünnepi szentmise.

December 26-án /vasárnap/: 11 órakor szentmise.

Január 1.-én /szombat/: 11 órakor újévi szentmise.

Január 2.-án /vasárnap/: 11 órakor szentmise.

HUMOR

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?

- Parketta, kisfiam.

KÖZÉRDEKŰ KÖZLEMÉNYEK

Anyakönyvi hírek

November 1.-től november 30.-ig

Születés: nem volt.

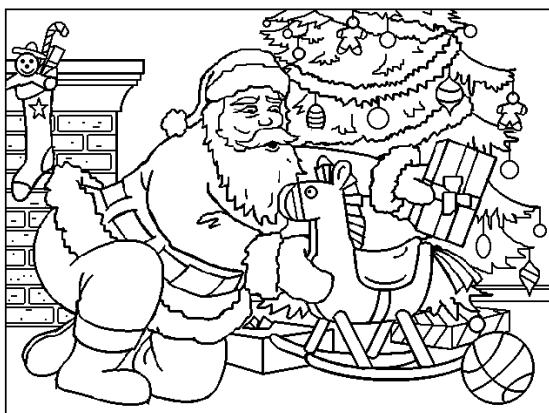
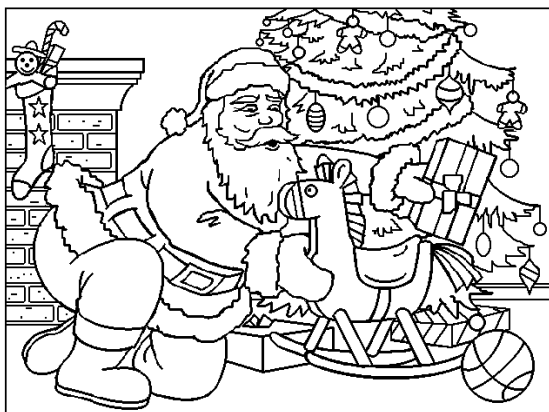
Házasságkötés: Törteli Erzsébet és Csontos László

Gratulálunk nekik!

Halálozás: Kanta Lászlóné /Csányi Mária/ élt 79 évet,
Halász József /élt 35 évet/.

Búcsúzunk tőlük!

GYEREKEKNEK

A két kép között nyolc különbséget találhattok. Aki mindre rábukkan és behozza a megfejtést a szerkesztőségbe; édességet kap jutalmul.

HÁZIASSZONYOK ROVATA

Mézes puszedli

3 tojás sárgáját és 1 egész tojást kikeverünk 15 dkg porcukorral. 25 dkg mézet és 5 dkg zsírt meglangyosítunk, hogy folyós legyen. A folyós mézet + zsírt is a nagy tálba öntjük a tojásos keverékhez. Belekavarunk 4 evőkanál tejfölt és a fűszereket, tetszés szerint. Pl.: 2 teáskanál vaníliás cukrot, másfél teáskanál őrölt fahéjat, fél teáskanálnyi őrölt szegfűszeget, és ugyanannyi őrölt gyömbért, vagy 2-3 teáskanál mézeskalács fűszerkeveréket. 60 dkg liszthez hozzákeverünk 2 teáskanál szódbikarbónát,

utána ezt a lisztet hozzádolgozzuk a kikevert folyékony alkotórészekhez.

A tésztát betesszük pihenni a hűtőbe. Másnapra kellően szilárd, formázható lesz A sütés: golyócskákat formálunk. Viszonylag egyformák lesznek, ha egy teáskanállal szedegetjük a tésztamasszát. Rövid idő alatt megsül.

160-170 fok, 10-12 perc. Ebből az adagból 60-70 db puszedli lesz.

A kimaradt 3 db tojásfehérjéből habot verünk, 25 dkg porcukorral tovább verjük. Most lehet a habba a forró puszedliket beleforgatni, utána sütőpapírra szedni, szárítani. A mázat több felé oszthatjuk, ízesíthetjük, színezhetjük kakaóporral, narancshéjjal, kókusszal, stb. Úgy könnyű a díszítés, ha mély, de kis alapterületű tálban van a máz.

Nagyon finom, puha, fűszeres sütemény. Rögtön a sütés után fogyasztható, nem kell neki hosszú állás, hogy megpuhuljon.

Köszönet

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik drága édesanyánk

Kanta Lászlóné

temetésére eljöttek, sírjára koszorút, virágot helyeztek és gyászunkban velünk együtt éreztek.

A gyászoló család

„Volt egyszer egy mese, nem mondták el végig,
Nem jutottak tovább, csak a közepéig,
Beleszólt a végzet ebbe a mesébe,
Amikor a legszebb volt, akkor hagyták félbe.
Lehunytad a szemed, csendben elmentél,
Szívedben csak az volt, hogy minket szerettél.
Most állunk a sírodnál némán,
Nem tudjuk elmondani hogy hiányod mennyire fáj!
Mert hogy egy gyermek, férj, apa, nagypapa mekkora kincs,
Csak az tudja, akinek már nincs.
S, ha majd mi is elindulunk arra az útra,
Gyere élénk, hogy találkozzunk újra!”

Köszönetet mondunk a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek akik

Szegedi István

temetésén megjelentek, sírjára koszorút, virágot helyeztek és fájdalunkban együtt éreztek.

A gyászoló család